

Bülbül ile Hükümdar

Harda hurda, eşeği yedirdik kurda, altmış tarla buğday, yedim karnım doymadı. Denizi çorba ettim, gemiyi kepçe ettim, yedim içtim yüzüm gülmedi. Bir varmış, bir yokmuş. Zamanın birinde, dünyanın en muhteşem ülkesine sahip bir hükümdar varmış. Lakin sahip olduğu güzelliğin farkına varmayan bahtsız biriymiş bu hükümdar. Muazzam bir sarayı, aynı güzellikte bir de bahçesi varmış ki, bir ucundan bakınca öteki ucu görünmezmiş, o kadar büyükmüş. En güzel çiçekler ve ağaçlar orada yetişirmiş. Halkın arasında konuşulanlara kulak verilirse bahçeden daha güzel olan şey, o bahçenin içinde yaşayan bir bülbülmüş. Öyle güzel bir ötüşü varmış ki bülbülün, şanını şöhretini duyanlar uzak ülkelerden bile onu görmek için oraya gelmek istermiş. Bu bülbülün adı sanı hükümdarın kulağına kadar gelmiş. İşin tuhaf tarafı ise, hükümdarın bu bülbülden haberinin olmamasıymış. Bu yüzden, çok kızmış hükümdar, küplere binmiş. Vezirini çağırıp;

“Bu ne demek oluyor şimdi?” demiş, “Benim sarayımın bahçesindeki bülbülden benim neden haberim yok?” Vezir cevap verememiş. Çünkü bülbülden vezirin de haberi yokmuş. Hemen bahçıvanı çağırıp;

“Söyle bakalım, saraydan bütün dünyanın duyduğu bir bülbül varmış. Neden benim bundan haberim yok?”

Bahçıvan; “Affedin efendim!”

Vezir; “Çabuk onu bulun bana!” diye bağırır, çağırır.

Bahçıvan, her yeri aramış taramış, herkese sormuş ama bülbülü bir türlü bulamamış. Vezir çare olarak, hükümdara “Bu birilerinin uydurduğu bir şey olsa gerek” demiş.

Hükümdar daha da sinirlenmiş ve “Hayır, bu olamaz! Bunu bana özüne sözüne güvendiğim birisi söyledi. Hemen bülbülü bulun, yoksa hepinizi cezalandırırım” demiş. Sarayın mutfağında çalışan bir kız bahçıvana gelip;

“Aradığınızı burada bulamazsın!” demiş “Ama isterseniz ben sizi o bülbülün yanına götürürüm.”

Bu duruma çok mutlu olan saray çalışanları hemen bülbülün yaşadığı ormanın yolunu tutmuşlar. Bülbülün yaşadığı yere gelince; “Küçük bülbül!” diye bağırır kız. Bülbül bir

ağacın dalında görününce, “Hükümdar, seni görmek ve sesini duymak istiyor. Bizimle gelmezsen hepimizi cezalandıracak” demiş. Bülbül bu duyduklarına çok üzülmüş. Bülbül tekliflerini kabul etmiş, yolda onun sesinden şarkılar dinleyerek birlikte saraya dönmüşler. Hükümdarın huzuruna çıkarılan bülbül, güzel sesiyle şakımaya başlamış. Öyle acıklı ötmüş ki, hükümdar hem duygulanıp gözlerinden yaşlar akıtmış, hem de çok mutlu olmuş. Bülbüle “Dile benden ne dilersen!” demiş.

Bülbül “En güzel armağan, sizi mutlu görmek” diye cevap vermiş ona. Bütün herkesin sevgisini kazanan bülbül, saraydakilerin baş tacı olmuş. Bundan sonra sarayın bahçesinde hayatını sürdürmeye, ara ara da güzel sesiyle hükümdara şarkılar söylemeye başlamış. Bütün ülke halkı, bülbülün şarkılarını dinlemek için sarayın çevresine toplanırlarmış.

ünlerden bir gün hükümdara armağan dolu bir sandık gelmiş. Açtıklarında içinden altınlar, pırlantalar ile değerli taşlarla bezenmiş oyuncak bir bülbül çıkmış. Bu camdan yapılmış oyuncuğun üstünde bir kurma kolu varmış. Bunu ayarladığınızda gerçek bir bülbül gibi ötmeye başlıyormuş. Bir zaman sonra, gerçek bülbül hükümdarın bu oyuncak bülbül geldi geleli kendisiyle ilgilenmediğini, kendisinden uzaklaştığını görünce üzülmüş ve bir yolunu bulup saraydan kaçmış.

Her gün güzel sesiyle ötmeye devam eden oyuncak bülbül ise, günün birinde aniden bozulmuş. Hükümdar bülbülün sesini öylesine alışmış ki, o zaman gerçek bülbülün noksanlığını fark etmiş ve ona haksızlık yaptığını anlamış. Üzütüsünden hasta olup yataklara düşmüş. Hükümdar günden güne daha da kötüleşmeye başlamış ve halk onun bu haline çok üzülmüş. Onu yatağında çaresiz şekilde görünce, artık iyileşmeyeceğini düşünüp yeni bir hükümdar seçmek istemişler hemen.

Hükümdarın hastalığı ve yeni hükümdar seçileceği haberleri saraydan kaçan bülbüle kadar ulaşmış. Hükümdarın sevgisini ve pişmanlığını öğrenen bülbül, ona yardım etmeye karar vermiş. Hemen gelip hükümdarın yattığı odanın penceresine konmuş ve güzel sesiyle tekrar tekrar şarkılar, nağmeler söylemeye başlamış.

Hasta yatağında bülbülün sesini duyan hükümdar, kendine gelmeye başlamış. Sonunda sabaha karşı, hükümdar iyileşip ayağa kalkmış. Kendisini iyileştiren şeyin bülbülün sesi olduğunu biliyormuş. Hükümdar bundan sonra onu hep seveceğine; bülbül de ona, arada bir gelip şarkı söyleyeceğine söz vermiş.

Sabah saraydaki herkes hükümdarı ayakta görünce hem çok şaşırılmış hem de çok sevinmiş. Yeni bir hükümdar seçmekten vazgeçmişler. Çünkü hükümdarlarından memnunmuşlar.

Hükümdar bundan sonraki yaşamını sarayının bahçesindeki güzellikleri doya doya yaşayarak ve bülbülün tatlı ötüşlerini, şarkılarını dinleyerek geçirmiş. Bülbül ile birlikte mutlu mesut yaşamışlar.